

Παπα-Γιάννης Ματωνάκης, ο ανάργυρος και απλούς λευίτης (Νικόλαος Δασκαλάκης, Αντιδήμαρχος Δήμου Πλατανιά)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1Vqkeyc>]

Μέσα στην αγωνία του σκέφτεται να αποταθεί στον πνευματικό του και να ζητήσει τη συμβουλή του. Ο σοφός γέροντας τον ακούει με προσοχή. Έπειτα ακουμπά το χέρι του στο σκυμμένο κεφάλι του σεμνού κληρικού και του λέει:

«Παπά Γιάννη, γιατί, παιδί μου, αφήνεις να σπαράζει η καρδιά σου μες στην αμφιβολία και τα διλήμματα; Το μήνυμα του Θεού είναι ολοφάνερο. Θέλει να βοηθήσεις να τελειώσει η καινούρια εκκλησία στη θέση που σου υπέδειξε και η οποία είναι αφιερωμένη στον Άγιο Ελευθέριο, ο οποίος θα ελευθερώνει το χωριό από τα δεινά και όλο τον κόσμο που υποφέρει. Όσον αφορά το ερώτημά σου, γιατί διάλεξε εσένα ο Θεός να φανερώσει το θέλημά Του, Αυτός ξέρει. Γνωρίζει την ψυχή σου και τη βαθειά πίστη και αφοσίωσή σου σ' Αυτόν και ξέρει ότι μόνο εσύ θα επιμείνεις μέχρι να φέρεις σε πέρας το έργο που σου αναθέτει. Βάλε μπρος και μη διστάζεις. Κι αν σου φαίνεται μεγάλο το έργο, μη φοβάσαι. Η χάρη Του θα σου δώσει δύναμη να το ολοκληρώσεις».

Πραγματικά ανακουφισμένος φεύγει ο παπά Γιάννης από τον πνευματικό του. Στο δρόμο προς το σπίτι του σιγοψιθυρίζει

«Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου, που μου εμπιστεύεσαι ένα τόσο σημαντικό έργο. Υπόσχομαι να καταβάλω όλες δυνάμεις διαθέτω, για να το φέρω σε πέρας. Στ' όνομά Σου, λοιπόν! Δος μου δύναμη!»

Πράγματι, με τη βοήθεια του Θεού βρέθηκαν δωρεές, εθελοντές εργάτες, καθώς και ό,τι άλλο χρειάστηκε, ώστε σε πολύ λίγα χρόνια να γίνουν τα «θυρανοίξια» του ναού.

Η ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ

Όπως αναφέραμε ο παπά Γιάννης με θέρμη ψυχής κάθε ημέρα προσεύχεται στο Θεό ζητώντας τη χάρη Του για ιάσεις για όσους ασθενούν, για ελεημοσύνες στους μη προνομιούχους καθώς και για υγεία όλου του κόσμου και για ειρήνη επί της γης.

Η αγαθή ψυχή του παπά Γιάννη, παρ' όλα αυτά, δεν τον αφήνει να ησυχάσει. Το βράδυ που πέφτει για ύπνο έρχεται η συνείδησή του και τον ελέγχει.

«Καλά δούλεψες και σήμερα , γέροντα, και με το μόχθο σου αύξησες τη σοδειά σου και τους καρπούς της γης σου. Αναλογίστηκες όμως ποτέ, πόσοι άνθρωποι δεν έχουν γη να καλλιεργήσουν ή πόσοι στάθηκαν άτυχοι και έχασαν τη σοδειά τους; Πώς θα χορτάσουν αυτοί και τα παιδιά τους;»

Αυτές οι βασανιστικές ερωτήσεις δεν αφήνουν τον ιερωμένο να ησυχάσει. Είναι η εποχή που δεν υπάρχουν ούτε φιλανθρωπικά ιδρύματα, ούτε οργανωμένα «συσσίτια» ή «ταμεία» για την ανακούφιση των φτωχών. Ο ίδιος δεν μπορεί να μείνει αδιάφορος στον πόνο και τη δυστυχία των άλλων. Είναι τόση η μεγαλοσύνη του ανθρώπου που θέλει να μοιραστεί τα υπάρχοντά του με τους φτωχούς και πεινασμένους γύρω του. Ο ίδιος είναι άκρως ανάργυρος και ποτέ δεν δέχεται αμοιβή για τις υπηρεσίες που προσφέρει στους πιστούς. Έτσι περνά το μήνυμα ότι τα μυστήρια είναι θεόσταλτα και ιερά προερχόμενα από τη Θεία χάρη και όχι προϊόν εμπορικής συναλλαγής. Προτιμά να φορά το τριμμένο ράσο και να διαθέσει τα χρήματα που έχει για την ανακούφιση των φτωχών. Θα παρακολουθήσουμε παρακάτω κάποια περιστατικά, ενδεικτικά της γεμάτης ευσπλαχνία καρδιάς του.

[Συνεχίζεται]